

اعتراض کانون نویسندگان ایران به صدور حکم زندان برای چهار زن معترض

صدور حکم زندان برای مقابله با آزادی بیان

مرداد امسال ۱۴ تن از کنشگران حقوق زنان اقدام به نوشتن نامه‌ای انتقادی خطاب به حاکمیت جمهوری اسلامی کردند. در پی انتشار نامه، شماری از امضا کنندگان آن بازداشت و پس از بازجویی‌های بلندمدت به قید وثیقه آزاد شدند.

در روزهای اخیر گیتی پورفاضل، نویسنده، حقوقدان و عضو کانون نویسندگان ایران و سه تن دیگر از امضا کنندگان نامه؛ شهلا جهان بین، زهرا جمالی و شهلا انتصاری هریک به ۲۷ ماه زندان محکوم شدند.

پیشتر نیز فاطمه سپهری و نرگس منصوری، دو تن دیگر از امضا کنندگان همین نامه، هریک به ۶ سال زندان محکوم شده بودند.

بی‌تردید صدور این احکام هدفی جز سرکوب آزادی اندیشه و بیان ندارد. کانون نویسندگان ایران بدون داوری در باره‌ی محتوای نامه، حکم‌های صادره را محکوم می‌کند و خواستار لغو احکام زندان نویسندگان نامه است.

کانون نویسندگان ایران
۲۳ بهمن ۱۳۹۸

نامه سرگشاده به آقای جوزپه بورل

نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی

ما این نامه را معروض میداریم تا توجه ویژه جنابعالی را به آنچه در ایران، بر اکثریت عظیم مردم میگذرد، جلب نمائیم. ما این نامه را از طرف «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» می‌نویسیم. همبستگی برای آزادی و برابری در ایران از ده حزب و سازمان سیاسی اپوزیسیون ایران تشکیل شده است و برای دستیابی به آزادی و برابری و استقرار یک جمهوری دموکراتیک، جدائی دین و دولت و فدرالیزم در ایران مبارزه میکند.

جناب آقای جوزپه بورل همانگونه که مطلعید در تعاقب درگیریهای شدید و تنش آمیز سیاسی میان رژیم جمهوری اسلامی ایران با دولت ایالات متحده آمریکا و افزایش خطر جنگ، در سحرگاه چهارشنبه ۱۸ دی ماه (۸ ژانویه) یک فروند هواپیمای مسافربری اوکراینی در نزدیکی تهران در اثر اصابت موشک های پدافند ضدهوایی ایران سقوط کرد و ۱۷۶ سرنشین آن کشته شدند. مقامات جمهوری اسلامی تا سه روز پس از این فاجعه حاضر به پذیرش مسئولیت این جنایت نبودند و در نهایت زیر فشار افکار عمومی جهان و خانواده های قربانیان، مجبور به اعتراف شدند که هواپیما به دلیل "خطای انسانی" و "غیر عمدی"، هدف موشک پدافند هوایی ایران قرار گرفته و سقوط کرده است. مسبب این جنایت تلاش میکنند تا شرایط درگیری با ایالات متحده آمریکا و خطای فردی را عامل این فاجعه قلمداد کنند.

در پی این واقعه بار دیگر مردم در شهرهای ایران در اعتراض به حکومتی که برای جان انسانها هیچگونه ارزشی قائل نیست به خیابانها

آمدند.

سابقه رژیم جمهوری اسلامی ایران در نقض حقوق بشر و سرکوب مخالفان، کشتار، دستگیری، زندان و شکنجه به درازای بیش از چهل سال حاکمیت نظام اسلامی است.

جناب آقای جوزپه بورل بطور حتم مطلع هستید که از روز ۱۵ ماه نوامبر سال گذشته، به دنبال اعلام گران شدن بهای بنزین، تظاهرات وسیعی در غالب شهرهای ایران در اعتراض به گرانی، بیکاری و وضعیت فلاکتبار اقتصادی صورت گرفت. خواست مردم کاهش هزینه های زندگی، رفع بیکاری و تامین حداقل نیازهای یک زندگی متعارف انسانی با برخورداری از حق آزادی بیان، تشکل مستقل مدنی، صنفی و اجتماعی و حق اعتراض و اعتصاب بود. حکومت ایران اعتراضات مردم را با خشونت تمام پاسخ گفت و در خیابانها آتش به روی آنها گشود. کشتار و ترور برنامه ریزی شده مردم عادی در اثر شلیک تک تیراندازها از بالگردها و بالای ساختمانها و همچنین شلیک گلوله های مرگبار به جمع تظاهرکننده صورت گرفت. بسیاری از گزارشها حاکی از آنند که مردم معترض، از جمله کودکان، از ناحیهی سر مورد اصابت گلوله قرار گرفته اند. بر طبق آمار غیر رسمی، تنها در فاصله پنج روز بیش از هزار و پانصد تن از معترضین کشته شده و بیش از هفت هزار نفر دستگیر و در زندانهای مختلف کشور به بند کشیده شدند. حکومت تا کنون از اعلام تعداد کشته شدگان و بازداشت شدگان خودداری کرده است.

طبق مشاهدات شاهدان عینی، مامورین حکومتی اجساد و همچنین افراد مجروح را از بیمارستان ها بیرون برده و به مکانهای نامعلومی منتقل کرده اند. رژیم تلاش میکند تا بدین طریق بر جنایات صورت گرفته سرپوش گذارد.

بر طبق شواهد عینی در روزهای پس از تظاهرات اجساد بسیاری از قربانیان در نقاط مختلف پیدا شده است. بر اساس اخبار موثق، بسیاری از دستگیر شده گان زیر شکنجه بوده و در زندانهای رژیم در معرض خطر مرگ قرار دارند. دستور برخورد خشونت آمیز مستقیماً توسط شخص خامنه ای و موافقت و نظارت دولت و دیگر مسئولان نظام صادر و اجرا شده است و این در تمام چهل سال گذشته سیاست رایج رژیم جمهوری اسلامی بوده است.

رژیم برای جلوگیری از پخش اخبار این خشونت بی سابقه و پخش گزارش

در شبکه های اجتماعی، برای مدتی اینترنت را قطع نمود.

میشل باشله کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد روز ۶ دسامبر ۲۰۱۹ (۱۵ آذر ۱۳۹۸) در مورد شمار قربانیان اعتراضات آبانماه در ایران ابراز نگرانی نمود و در بیانیه خود نوشت: «براساس گزارشها، از زمان آغاز اعتراضات جمعی در روز ۱۵ نوامبر تا کنون دست کم هفت هزار نفر در بیست و هشت استان از سی و یک استان ایران بازداشت شده اند و کمیسر عالی به شدت نگران شرایط بازداشت این افراد، از جمله فشار جسمی، نقض حق برخورداری از روند رایج قضایی و طرح این احتمال که ممکن است تعداد قابل توجهی از آنان به جرایمی متهم شوند که مجازات اعدام را در پی دارد.» همچنین در تاریخ ۱۸ دسامبر قطعنامه ای در محکومیت وضعیت حقوق بشر در ایران در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب رسید. علاوه بر این نهادهای دیگری از جمله سازمان عفو بین الملل گزارشاتی در این زمینه داده اند.

تمامی گزارشها نشان از نقض مکرر حقوق بشر و جنایت علیه بشریت توسط نیروهای انتظامی، امنیتی و همچنین نیروهای اطلاعاتی و در پوشش لباس شخصی های رژیم جمهوری اسلامی ایران دارد.

تضییقات و دستگیری مخالفین، محاکمات چند دقیقه ای و احکام اعدام یا زندانهای طویل المدت، سیاست جاری این رژیم در برخورد با مخالفین خود بوده و تا به امروز در ابعاد بسیار گسترده همچنان ادامه دارد.

پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در مورد آتش بس جنگ ایران و عراق، دولت ایران در تابستان ۱۹۸۸ به فرمان خمینی نزدیک به پنج هزار زندانی سیاسی را در کمتر از سه ماه و در پی محاکمات چند دقیقه ای به جوخه های اعدام سپرد و در گورهای دستجمعی دفن کرد و حتی از اعلام محل دفن آنان به خانواده های آنان خودداری کرد.

ربودن و کشتار نویسندگان و روشنفکران، اعزام تیمهای ترور برای کشتن مخالفین در خارج از ایران، تهمت زدن جاسوسی و «عامل بیگانه» به معترضین و موارد متعدد دیگر که پرونده ای قطور است.

هم اکنون هزاران نفر در زندانهای رژیم در بند هستند و اعتراضات و اعتصابات مردم برای ابتدائی ترین حقوق اولیه شان هر روزه ادامه دارد.

جناب آقای جوزپه بورل، شهروندان ایران شیفته زندگی بهتر و تشنه

آزادی و عدالتند و به حمایت و پشتیبانی بشردوستانه بین المللی نیاز دارند.

ما از شما درخواست میکنیم که با توجه به وضعیت بسیار سختی که مردم ایران در آن گرفتارند، بیشترین تلاشها در روابط دوجانبه و در مجامع بین المللی، در جهت اعمال فشار به رژیم حاکم بر ایران صورت بگیرد تا این رژیم:

- تعداد جانباختگان و دستگیرشدگان تظاهرات مردمی ماه نوامبر را هر چه زودتر اعلام کند. ما خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی هستیم.
- حق و امکانات خانواده ها برای پیگیری وضعیت کشته شدگان و اسیران در بند را تامین کند
- امکان دادخواهی را برای خانواده ها تامین و تضمین کند
- به اعزام یک هیات مستقل بین المللی برای رسیدگی به جوانب حقوقی و قضائی سرکوب و کشتار کم سابقه ای که در نیمه دوم ماه نوامبر به وقوع پیوسته و همکاری با این هیات برای روشن شدن تمامی جوانب آن متعهد شود
- حق آزادی بیان و اندیشه، تجمع و اعتراض مسالمت آمیز، اعتصاب و ایجاد تشکل های مستقل را طبق موازین اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای پیوسته آن به رسمیت شناخته و به اجرا گذارد
- اجازه سفر به گزارشگر ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران برای بررسی مشخص و نقض آشکار و مستمر حقوق بشر در ایران و بویژه سرکوبگری بیسابقه اعتراضات مسالمت آمیز در ماه نوامبر گذشته، داده شود.

در پایان پیشاپیش از اقدامات عاجل شما در این زمینه سپاسگزاری میکنیم.

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران

۲۱ ژانویه ۲۰۲۰

اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب مردم بلوچستان، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران، کومه له زحمتکشان کردستان

گزارش دیدار با خانم مالو در ایالت راین-اسنن ایالت راین لند فالز در آلمان

طرح خواسته های هیئت نمایندگی در این نشست

برگردان ناهید جعفرپور

هموطنان عزیز!

در پیروی و دفاع از مبارزات و اعتراضات بحق خیابانی مردم ایران بر علیه جمهوری اسلامی برنامه های مبارزاتی مختلفی فارغ از هر گونه منافع گروهی تدارک دیده شده اند که می باید در سطوح مختلف در راه افشاکری رژیم انجام پذیرند..

بدین خاطر نامه های سرگشاده ای به وزیر خارجه آلمان و استاندار ایالت راین لند فالز در افشای چهره ی واقعی جمهوری اسلامی نوشته شدند. در این راستا نیز در تاریخ پنجم فوریه دیداری با ریس جمهور ایالت راین لند فالز خانم مالو درایر صورت گرفت. در این دیدار هیئت ای متشکل از ایرانیان با دیدگاه های متفاوت سیاسی شرکت داشتند.

بحث های صورت گرفته در این دیدار بر حول مبارزات مردم ایران در راه آزادی و عدالت اجتماعی تمرکز داشت و از خانم مالو درایر خواسته شد که سرکوب مردم از طرف جمهوری اسلامی بدون هر اما و اگری قاطعانه نقد گردد و از سیاستمداران آلمان خواسته شود و به سیاست گفتگوی انتقادی تا کنونی که فقط به نفع رژیم و در تقابل خواسته های مردم ایران است ، پایان دهند. کلیه خواسته های ما کامل ارایه گردید که متعاقبا به اطلاع همگان خواهد رسید. خانم مالو درایر در پایان یک ساعت و نیم مذاکره قول داد که تلاش کند تا با نماینده حقوق بشر آلمان تماس گیرد و خواسته های ما را با ایشان مطرح کند

و خواستار وقت ملاقاتی برای هیئت ما با نماینده نماینده حقوق بشر آلمان و همچنین از پارلمان اروپا شود.

یکی دیگر از خواسته های ما این بود که مقامات آلمانی بویژه رییس جمهور آلمان آقای اشتاین مایر به مناسبت ۲۲ بهمن چون همچون دو سال گذشته پیام تبریکی به مقامات جمهوری اسلامی نفرستد.

از دیگر نکات مطرح شده شرایط زندگی پناهندگان و دانشجویان ایرانی مقیم ایالت ما بود. در این مورد قرار گذاشته شده چنانکه مشکل اقامتی برای دانشجویان و یا خطر اخراج برای پناهندگان پیش آمد این افراد به هیئت ما مراجع کنند تا مشکلات شأن پیگیری شود.

اعضای هیئت:

خانم پروفیسور پرستو فروهر

خانم دکتر نرگس اسکندری گرونبرگ

خانم منیره برادران

آقای فریبرز جعفرپور

آقای شگری طریق

آقای مهدی جعفری گرزینی

آقای بهروز اسدی

خواسته ها:

جمهوری اسلامی یک رژیم بنیادگرا و دیکتاتوری است که قوانین منشور حقوق بشر و برابری انسانها در مقابل قانون را نمی پذیرد.

هدف جمهوری اسلامی همه جا برقراری حاکمیت شیعیان می باشد.

در جمهوری اسلامی، اقلیت های ملیتی و مذهبی از تمامی حقوق جامعه مدنی محروم می باشند.

شما روزانه در باره وضعیت ایران مطلعید. دقیقا در همین زمان ضروری است که بجای تنها یک درخواست تجدید نظر از ایران کاملا روشن با کلمات و بیان واضح خواسته های ما را اعلام نمایید. انسانها در

ایران امروزه با به خطر انداختن زندگی شان برای برقراری آزادی و دمکراسی و حقوق بشر به خیابان ها گسیل می شوند . انها نیاز به پشتیبانی دارند. سیاست فشار و سرکوب و نقض مداوم و گسترده حقوق بشر و بخصوص مرگ 176 انسان بیگناه نشان داد که رژیم ایران، بی تفاوت به نظرات متفاوت مردم با حداکثر خشونت و سرکوب و ارباب قصد حفظ قدرتش را دارد.

آنها تلاش می کنند با دروغ و فریب، مردم را شستشوی مغزی بدهند. اما اعتراضات در ایران نشان دادند که جهان دیگر نمی تواند و نباید این نقض آشکار حقوق بشر را تحمل کند. آنها هرگز روی وعده ها و توافق ها نخواهند ماند بلکه همواره منافع خودشان و نه منافع مردم را دنبال می کنند. مذاکره با آنان تنها به ثبات و حفظ نظام و سرکوب بیشتر مردم ایران خواهد انجامید.

دیگر زمان "دیالوگ نقادانه" مدتهاست که گذشته است. اکنون زمان، زمان عمل کردن و مقابله و طرح خواسته های مشخص است.

ما خواهان فشار قابل لمس در مناسبات با جمهوری اسلامی برای احترام به حقوق بشر و حق آزادی بیان می باشیم.

شما می توانید از اتحادیه اروپا بخواهید که یک هیئت مستقل برای زیر نظر گرفتن وضعیت مردم و هزاران زندانی سیاسی به ایران فرستاده شوند:

1، علنی کردن تعداد کشته و دستگیر شدگان اعتراضات ماه نوامبر 2019

2، آزادی زندانیان سیاسی

3، تضمین حقوق خانواده های کشته شدگان و زندانیان به منظور تهیه اطلاعات جامع

5، ایجاد شرایط قانونی برای برقراری عدالت و همچنین روال قانونی برای خویشاوندان دستگیر و کشته شدگان.6، ما خواهان حق آزادی اتحادیه ها و آزادی بیان که تنها از طریق یک انتخابات آزاد ممکن خواهد بود، می باشیم. مردم ایران باید بتوانند بدون ترس و تعقیب و زندانی شدن عقاید خویش را بیان کنند.7، جنبش های اجتماعی ایران باید از حق اعتراض و اعتصاب و تحصن مسالمت آمیز برخوردار بشوند.8، باید جهت تحقیقات و بررسی در مورد قتل ها و کشته شدن

های وحشیانه در نوامبر 2019، نمایندگان بین المللی مستقل به ایران فرستاده شوند. 9، حق بیان و آزادی عقیده و اندیشه، حق تجمع و اعتراضات مسالمت آمیز، حق اعتصاب و حق آموزش از طریق سازمان های مستقل بر مبنای منشور جهانی حقوق بشر10، اجازه مسافرت گزارشگران رسمی جامعه بین الملل برای بررسی نقض مداوم حقوق بشر بویژه سرکوب وحشیانه اعتراضات مسالمت آمیز در نوامبر 2019 11، 176 نفر انسان بیگناه درسقوط هواپیمای مسافر بری اکرائینی قربانی منافع رژیم جمهوری اسلامی شدند. تا کنون تنها دروغ و اطلاعات نادرست و فریب از سوی جمهوری اسلامی بیان شده است. وابستگان قربانیان بسیار ناراحت هستند که آنها هیچ اطلاعاتی کسب نمی کنند و حتی در برخی موارد تهدید هم میشوند. انسان باید خودش را بجای دنبال کردن منافع اقتصادی در موقعیت این خانواده ها قرار دهد. مردم ایران نیاز به دخالت خارجی در امور کشورشان ندارند اما خفقانی که رژیم حاکم در ایران ایجاد کرده است تنها در جهت اثبات قدرتش است. از صلح و ثبات و امنیت منطقه صحبت می شود اما ما می گوئیم که صلح در منطقه در صورتی برقرار می شود که رژیم جمهوری اسلامی دیگر وجود نداشته باشد. در این صورت دیگر برای کشورهایمانند آمریکا هیچ بهانه ای برای ماندن در منطقه و درگیر شدن در جنگ وجود نخواهد داشت. مردم ایران خواهان صلح هستند و جنگ نمی خواهند و خواهان تسلیحات اتمی نیستند. به همین دلیل ما از شما و دولت فدرال آلمان و دولت ایالت و احزاب آن درخواست داریم، هر تلاشی که می توانید انجام دهید تا مردم ایران بتوانند نظرات خویش را برای آزادی و دموکراسی بدون خطر برای زندگیشان و زندان و دستگیری و شکنجه بیان نمایند.

**آیا قضات!! بی دادگاه ها ، شرم
را می فهمند!؟**

اطلاعیهی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

آیا در بی دادگاه های که روزانه ده ها و صدها انسان بی گناه را با پرونده سازی از زندگی ساقط می کنند، باید انتظاری بیشتر از این داشت!؟

برای ما کارگران ثابت شده است که تمامی دستگاه قضایی در هماهنگی کامل با نهادهای اطلاعاتی و امنیتی، پرونده سازی می کنند و بر اساس نظر نهادهای امنیتی، احکام از پیش تعیین شده را صادر می کنند.

این به دان معناست که دادگاه!!!؟ و قضات!!!؟ خود بخشی از یک سیستمی هستند که سرسختانه و با اتکاه به تمام امکانات قانونی و فراقانونی، می توانند انسان ها را، زنده زنده در تابوت بگذارند.

طی روز های گذشته احکام ۵ سال زندان برای علی نجانی، اسماعیل بخشی، محمد خنیفر و همچنین مدافعان جنبش کارگری، سپیده قلیان، امیرحسین محمدی فرد، ساناز الهیاری، امیر امیر قلی و عسل محمدی صادر شده است.

صدور چنین احکامی نشان می دهد که محافظان نظام سرمایه داری شمشیر ها را از رو بسته اند.

آنها خیال می کنند با ایجاد فضای رعب و وحشت، زندان و شکنجه و اختناق می شود جامعه ای که اکثریت افراد آن با فقر و فلاکت و نداری دست و پنجه نرم می کنند را ساکت کرد!

نه با تکتیر انداز و زندان، نه با ریاکاری و دروغ و نیرنگ، نه با جعبه شاموراتی بازی صندوق رای و... کارگران و زحمتکشان، مرعوب

نخواهند شد و تا رسیدن به حق و حقوق خود تلاش و مبارزه را ادامه خواهند داد.

تاریخ نشان داده است هیچ تاج و تختی توان ایستادگی در مقابل اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران و توده های مردم زحمتکش را نخواهد داشت.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران
کارگر، دانشجو، معلم؛ اتحاد اتحاد

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
۲۴ / آذر / ۹۸

همبستگی با خیزش توده‌ای در ایران !

اطلاعیهی سندیکاهای کارگران و معلمان فرانسوی
در همبستگی با جنبش آبان 98 در ایران

ده ها هزار ایرانی از روز ۱۵ نوامبر به خیابان ها آمده اند. آن ها، پس از افزایش سیصد درصدی بهای بنزین توسط رژیم، علیه آن

تظاهرات کردند. این افزایش با خود گرانی شدید تمام قیمت ها را به همراه خواهد داشت. در طی سال گذشته ارزش پول ایران را چندین بار کاهش داده اند. قدرت خرید مردم به شدت کاهش یافته است.

از تاریخ ۱۶ نوامبر مردم ایران به واسطه قطع دسترسی به اینترنت از جهان منزوی شده اند. بهمین خاطر اطلاعات در دسترس از ایران بسیار محدود شده اند. رژیم تهران بدین وسیله می کوشد تا دامنه اعتراضاتی را که در کشور می جوشد، پنهان کنند.

بنا به گزارش "عفو بین الملل"، سرکوب بی امان رژیم علیه تظاهرکنندگان، در بیش از ۲۰ شهر تعداد ۱۴۳ نفر کشته برجا گذاشته، ۴۰ نفر در استان خوزستان (اکثریت عرب نشین)، ۳۴ نفر در استان کرمانشاه (اکثریت کرد نشین)، و ۲۰ نفر در استان تهران.

بیشتر قربانیان جوانان زن و مرد کارگر هستند. بسیاری از این قربانیان با گلوله نیروهای انتظامی از ناحیه سر یا قفسه سینه مورد اصابت واقع شدند. هزاران تن دستگیر شده اند. این ارقام به سرعت افزایش می یابند.

حکومت در برابر خواسته های به حق اقتصادی و سیاسی مطرح شده چنگ و دندان نشان می دهد. حکومت تهدید به در خون خفه کردن این خیزش کرده است. جنبش اعتراضی زنان علیه حجاب هم سرکوب شد.

امروزه بیش از گذشته، زمان همبستگی با مبارزاتی است که از سال ها پیش در ایران جریان دارند :

- علیه زندگی گران، بیکاری و فساد
- برای آزادی بیان و تشکل
- برای حقوق زنان، از جمله لغو پوشش اجباری اسلامی
- برای لغو حکم اعدام (که امروز برای مخالفان سیاسی و همجنسگرایان اعمال می شود)
- برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی
- برای آزادی تشکیلات مستقل اتحادیه ای و آزادی فعالان کارگری زندانی.

پاریس ۲۶ نوامبر ۲۰۱۹

سندیکاهای فرانسوی عضو کلکتیو حمایت از کارگران ایران :

ت	د	اف	CGT	س ژ ت
				س
				CFDT
			FSU	اف اس او
			SOLIDAIRES	سولیدر
			UNSA	اونسا

اطلاعیه به زبان فرانسه

برای رفع خشونت و تبعیض بر
زنان، متحدانه گام برداریم

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

روز ۲۵ نوامبر روز منع خشونت بر زنان نام گذاری شده است. در روز
۲۵ نوامبر سال ۱۹۶۰ سه خواهر به نام‌های پاتریا، ماریا و آنتونیا

میرابال در راه مبارزه با حکومت دیکتاتوری رافائل توروخیو در جمهوری دومینیکن کشته شدند. ۲۱ سال بعد در سال ۱۹۸۱، در همایشی در بوگوتا، با شرکت مدافعان حقوق زنان در آمریکای لاتین و منطقه کارائیب، پیشنهاد اختصاص دادن روز قتل خواهران میرابال به روز منع خشونت علیه زنان مطرح گردید و در سال ۱۹۹۹ سازمان ملل نیز ۲۵ نوامبر را به عنوان روز جهانی منع خشونت علیه زنان به رسمیت شناخت. از آن پس هر ساله این روز گرامی داشته می شود و اعتراضات جهانی گسترده ای برای منع خشونت بر زنان صورت می گیرد. با وجود مبارزه مداوم زنان و مردان پیشرو، خشونت علیه زنان

همچنان در سراسر جهان ادامه دارد و نیمی از جامعه یعنی زنان را هدف سرکوب خود قرار داده است زیرا نه تنها قوانین تبعیض آمیز بلکه فرهنگ به شدت مرد-پدرسالار نیز بر جهان حکمروایی می کند، ولی به دلیل آگاه شدن زنان آزادی خواه و برابری طلب، این مبارزه نیز به یکی از مهم ترین مبارزات برابری خواهانه علیه هر گونه تبعیض و نابرابری های عمیق اجتماعی تبدیل شده است. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز، به واسطه تسلط مذهب و شرع بر قوانین مصوب کشور، تبعیض علیه زنان به شدت نهادینه شده است و در نتیجه هر صدای اعتراضی را با خشونت سازمان یافته و به شدت مردسالار، از چند زاویه مورد هدف قرار داده و زنان آزادی خواه و برابری طلب را به شدت سرکوب و حتی تحقیر می کنند.

مسئله چند همسری، صیغه (فحشاء موقت)، نداشتن حق انتخاب همسر، ممنوعیت سقط جنین، نداشتن حق نگهداری فرزندان پس از درگذشت شوهر، نداشتن حق تعیین محل سکونت و مسافرت، نداشتن حق تحصیل و کار در بعضی از رشته ها، قوانین ارث و طلاق و حجاب اجباری نمونه های بارزی از قوانین زن ستیزانه ای است که به طور سیستماتیک خشونت های جنسیتی را در جامعه پایدار می سازد. متأسفانه در برخی از مناطق ایران اگر چه به صورت محدود، عمل شنیع و وحشیانه ختنه دختران هنوز صورت می گیرد و جمهوری اسلامی ایران برای جلوگیری از این عمل تبهکارانه هیچ اقدام فرهنگی و قانونی به کار نمی برد.

مبارزات زنان آگاه و پیشرو ایران پس از صدور فرمان حجاب اجباری به عنوان اولین اقدام رژیم بر ضد زنان، از ۸ مارس ۱۹۷۹ آغاز و تاکنون به طور مداوم ولی با فراز و فرودهایی ادامه داشته است و زنان در مواردی نیز توانسته اند رژیم را به عقب نشینی وادار کنند و در این راه از دستگیری، زندان و شکنجه نهراسیده و هرگز از پاننشسته اند. با گسترش مبارزات زنان آزادی خواه و برابری طلب به

ویژه از سال ۹۶ به بعد، سرکوب های رژیم شدیدتر و وحشیانه تر شده است و حکم هایی بسیار سنگین برای زنان مبارز صادر میکنند و در حال حاضر نیز تعداد قابل توجهی از این زنان فعال در حوزه های مدنی، سیاسی و عقیدتی در زندان های مختلف حکومت اسلامی ایران با احکام بسیار سنگین در حبس اند و گاه زیر آزار و اذیت های جنسیتی به سر می‌برند که بر خود لازم دیدیم که نام تعدادی از آنها را در این جا ذکر کنیم:

آزیتا رفیع زاده، آیلار باختری، ارس امیری، اسرین درکاله، الناه وردی، الهام برمکی، حکیمه (گندم) بهمانی، حوریه (فاطمه) ضیایی آزاد، رقیه حاجی ماشالله، زینب جلالیان، زهرا زهتاب چی، زهرا صادقی، سپیده مرادی، سمانه نوروز، سهیلا مرادی، سیما انتصاری، سپیده قلیان، شکوفه یداللهی، صبا کرد افشاری، فاطمه باختری، فاطمه (آتنا) دائمی، فاطمه سپهری، فاطمه مثنی، گلرخ ابراهیمی ایرایی، لیلا حسین زاده، مریم اکبری منفرد، مریم محمدی، مژده نگهدار، مژگان (مایا) کشاورز، معصومه (مینو) قاسم زاده ملک شاه، منیره عربشاهی، نازنین زاغری رتکلیف، معصومه عسکری، ناهید بهشید، ندا ناجی، نرگس محمدی، نسرین ستوده، نگین قدمیان، هنگامه شهیدی، یاسمن آریانی.

رژیم با سرکوب شدید و تحقیر زنان و احکام سنگین و وثیقه های وحشتناک تر برای آزادی موقت بسیاری از زندانیان چه زن و چه مرد، می خواهد جلوی مبارزات زنان را برای دست یابی به حقوق انسانی شان بگیرد ولی زهی خیال باطل، حکومت از مبارزات پیگیرانه و شجاعانه زنان به شدت ترسیده و ناتوان شده است و عجز حکومت را به وضوح می‌توان مشاهده کرد.

زنان مبارز ایران برای برخورداری از کرامت انسانی و پی ریزی جامعه ای آزاد و بدون تبعیض و به ویژه برای برقراری برابری جنسیتی و حقوقی، همچنان به مبارزات آزادی خواهانه و برابری طلبانه خود ادامه می دهند و دور نیست روزی که به حقوق انسانی خود دست یابند. ما نهادهای دادخواه و مدافع حقوق برابری انسان ها، امضاکنندگان این بیانیه، روز جهانی مبارزه برای رفع خشونت از زنان را گرامی می داریم و در راه از بین بردن هر گونه ستم و خشونت و تبعیض به زنان و برای حذف ساختار و قوانین زن ستیز، همراه زنان مبارز و آگاه ایستاده و تلاش کرده و از تمامی زنان و مردان برابری خواه درخواست داریم که برای دست یابی به این مهم با ما همراه شوند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

آبان ماه ۱۳۹۸ برابر با ماه نوامبر ۲۰۱۹

امضاء :

- ۱ - انجمن زنان ایرانی - مونترال
- ۲ - انجمن تئاتر ایران و آلمان - کلن
- ۳ - انجمن ایرانیان نیویورک
- ۴ - انجمن جمهوری خواهان آلمان
- ۵ - انجمن همبستگی ایرانیان - تگزاس
- ۶ - انجمن جمهوریخواهان ایران - پاریس
- ۷ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۸ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۹ - مادران پارک لاله ایران
- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - دورتموند
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۲ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۳ - شاخه زنان حزب آزادی و رفاه ایرانیان
- ۱۴ - شبکه همبستگی ملی فرزنو - کالیفرنیا
- ۱۵ - شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکراتیک و لائیک ایران
- ۱۶ - فدراسیون اروپا
- ۱۷ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان

- ۱۸ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۹ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۰ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۱ - مادران صلح مونترال
- ۲۲ - نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۲۳ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - هلند
- ۲۴ - همبستگی برای حقوق بشر در ایران - کلگری
- ۲۵ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - مونترال
- ۲۶ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - ونکوور